

muzikantská liduška

Xavier Baumaxa

Muzikantská Liduška, to je ta tůň,
kam já v mládí chodíval smočít smyčec svůj.
Muzikantská Liduška, ta má pěkný sál,
nikdy bych se nenadál, že by o mne někdo stál.
Jak už to bývá, noty sypou se jedna za druhou, poskakují pod pó
diem,
omámeny jsou svým Diem,
než zahrajou jim requiem
a zatímco my si vypijem,
tak omráčeny svým kyjem
pochlubí se svým biem:

Ten byl také můj, osahával mi lůj,
ten mi také na špek skočil,
fousek svůj an ve mně smočil.
Ten byl také můj, osahával mi lůj,
ten mi také na špek skočil,
fousek svůj an ve mně smočil.
Exklusivní etudu an se mnou rozehrál,
tenkrát zjara bylo vlhko
a an se jen smál:
A an, a an, a an se jen smál, an si se mnou anál utře, ráno kou
ká - já ve futře
A an, a an, a an se jen smál,
an si hledá další otvor a já Svatý grál (Gerendáš sólo!)

A an, a an, a an se jen smál,
an si se mnou anál utře,
ráno kouká - já ve futře
nenalíčená, boky jako hruška,
prostě další blbá poduška -
muzikantská Liduška.